

Sygnatura akt I C 1163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Iława, dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Iławie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Drewniak

Protokolant: staż. Damian Michalski

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 r. w Iławie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko B. K.

- o wydanie lub zapłatę

I. nakazuje pozwanej B. K., aby wydała powodowi A. B.:

- komodę dwudrzwiową z pięcioma szufladami o wartości 320 zł,

- szafkę słupek o wartości 230 zł,

- pufy z oparciami o wartości 140 złotych

lub zapłaciła kwotę 690 złotych (sześćset dziewięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki,

II. w pozostałej części powództwo oddała.

I C 1163/15

UZASADNIENIE

Powód A. B. wniósł p-ko pozwanej B. K. o wydanie ruchomości wskazanych w pozwie lub o zapłatę kwoty 5.800,00zł z odsetkami ustawowymi od dnia 04.12.2009r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana była jego żoną, mieli ustanowiony ustrój rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Ruchomości wskazane w pozwie nabył za własne środki i stanowią one jego własność.

Pozwana przyznała, iż trzy ruchomości wskazane w pozwie stanowią własność powoda. Odnośnie pozostałych ruchomości zaprzeczyła aby stanowiły one jego własność a w wykazie ruchomości, których domaga się wydania powód nie ma też rzeczy stanowiących majątek wspólny stron.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strony jako małżeństwo miały ustanowioną umową w formie aktu notarialnego rozdzielność majątkową małżeńską.

/bezsporne/

Ruchomości w postaci komody dwudrzwiowej o wartości 320zł, szafki słupek o wartości 230zł , pufy z oparciami o wartości 140zł stanowią własność powoda, a są w posiadaniu pozwanej.

/bezsporne/

Powód domagając się wydania ruchomości wskazanych w pozwie podnosił iż stanowią one jego własność, a pozwana nie chce ich oddać.

Strony też zgodnie wskazywały, iż nie mają składników majątkowych objętych wspólnością majątkową małżeńską.

Spór dotyczył jedynie tego, czy pozwana jest w posiadaniu rzeczy stanowiących własność powoda.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Tym samym to powód powinien udowodnić , że jest właścicielem rzeczy wskazanych w pozwie oraz , że w ich posiadaniu jest pozwana, która odmawia ich wydania prawowitemu właścicielowi.

Powód w pozwie ograniczył się jedynie do lakonicznego uzasadnienia pozwu oraz całkowicie pominął wnioski dowodowe, mimo że składał pozew korzystając z formularza obowiązującego jedynie w postępowaniu uproszczonym ale zawierającego odpowiednie informacje o wnioskach dowodowych.

Co do zasady, na tym spoczywa ciężar dowodu, kto twierdzi, a nie na tym, kto zaprzecza.

Powód miał świadomość tego, że pozwana nie godzi się aby wydać jemu ruchomości co do których rości powód sobie prawa. Pozwana zaś wprost zaprzeczyła twierdzeniom powoda, wskazując jedynie na te rzeczy, które rzeczywiście stanowią jego własność.

Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok SA we Wrocławiu z 18 stycznia 2012 r., I ACa 1320/2011,

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż poza ruchomościami w postaci komody dwudrzwiowej o wartości 320zł, szafki słupek o wartości 230zł , pufy z oparciami o wartości 140zł, powód nie wykazał aby pozostałe rzeczy stanowiły jego własność.

Nakazano zatem pozwanej aby wydała powodowi ruchomości w postaci komody dwudrzwiowej o wartości 320zł, szafki słupek o wartości 230zł , pufy z oparciami o wartości 140zł lub zapłaciła kwotę 690zł i w pozostałej części powództwo oddalił uznając żądanie pozwu za nieudowodnione.